

Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος για το μέγιστο θαύμα της Αναστάσεως.

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος.

Ρωτάνε πολλοί: Γιατί, μόλις αναστήθηκε ο Χριστός, να μη φανερωθεί αμέσως στους Ιουδαίους; Αυτός ο λόγος είναι περιττός. Αν υπήρχε ελπίδα να τους ελκύσει στην πίστη, δεν θ' αμελούσε να φανερωθεί σε όλους.

Το ότι δεν υπήρχε όμως τέτοια ελπίδα, το απέδειξε η ανάσταση του Λαζάρου: Αν και ήταν ήδη τέσσερις μέρες νεκρός και είχε αρχίσει να μυρίζει και να σαπίζει, τον ανέστησε μπροστά στα μάτια όλων. Ωστόσο, όχι μόνο δεν πίστεψαν, αλλά κι εξαγριώθηκαν εναντίον του Χριστού τόσο, που ήθελαν να σκοτώσουν και Αυτόν και το Λάζαρο.

Αφού λοιπόν, όταν ανέστησε άλλον, όχι μόνο δεν πίστεψαν, αλλά κι εξαγριώθηκαν εναντίον Του, αν τους φανερωνόταν όταν αναστήθηκε ο ίδιος, δεν θα εξαγριώνονταν πολύ περισσότερο, τυφλωμένοι από το μίσος και την απιστία τους;

Αλλά για ν' αφοπλίσει τον άπιστο από κάθε αμφιβολία, όχι μόνο σαράντα ολόκληρες μέρες εμφανιζόταν στους μαθητές Του, κι έτρωγε μάλιστα μαζί τους, αλλά παρουσιάστηκε και σε πάνω από πεντακόσιους αδελφούς, δηλαδή σε πλήθος ολόκληρο. Στο Θωμά μάλιστα, που

δυσπιστούσε, έδειξε τα σημάδια από τα καρφιά και το τραύμα από τη λόγχη.

Και γιατί, λένε, να μην κάνει μετά την Ανάστασή Του μεγάλα κι εντυπωσιακά θαύματα, αλλά μόνο έφαγε και ήπιε; Γιατί η ίδια η Ανάσταση ήταν το μέγιστο θαύμα, και η πιο ισχυρή απόδειξη της Αναστάσεως ήταν ότι έφαγε και ήπιε.

Μα, για σκέψου, αν οι απόστολοι δεν έβλεπαν το Χριστό αναστημένο, πώς τους ήρθε να φανταστούν ότι θα κυριέψουν την οικουμένη; Μήπως τρελάθηκαν, ώστε να νομίζουν ότι θα κατόρθωναν κάτι τέτοιο;

Αν όμως ήταν στα λογικά τους, όπως έδειξαν και τα πράγματα, πώς, χωρίς αξιόπιστα τεκμήρια από τους ουρανούς και χωρίς θεία δύναμη, πώς, πες μου, θ' αποφάσιζαν να βγουν σε τόσους πολέμους, να τα βάλουν με στεριές και θάλασσες και, δώδεκα όλοι κι όλοι, ν' αγωνιστούν με τόση γενναιότητα, για να μεταβάλουν όλης της οικουμένης τα έθνη, που ήταν τόσα χρόνια νεκρωμένα από την αμαρτία;

Κι αν ακόμα ήταν ένδοξοι και πλούσιοι και δυνατοί και μορφωμένοι, ούτε τότε θα ήταν λογικό να ξεσηκωθούν για τόσο μεγαλεπήβολα σχέδια, αλλά θα είχε επιτέλους κάποιο λόγο η προσδοκία τους. Αυτοί όμως είχαν περάσει τη ζωή τους άλλοι στις λίμνες, άλλοι κατάσκευάζοντας σκηνές και άλλοι στα τελωνεία.

Απ' αυτά τα επαγγέλματα δεν υπάρχει σχεδόν τίποτα πιο άσχετο και με τη φιλοσοφία και με το να πείσεις κάποιον να σκέφτεται ανώτερα, όταν μάλιστα δεν έχεις να του επιδείξεις ανάλογο προηγούμενο. Πολύ περισσότερο που οι απόστολοι όχι μόνο δεν είχαν ανάλογα παραδείγματα από το παρελθόν ότι θα επικρατήσουν, αλλ' απεναντίας είχαν παραδείγματα, και μάλιστα πρόσφατα, ότι δεν θα επικρατήσουν.

Πολλοί είχαν επιχειρήσει τον καιρό εκείνο να επιβάλουν καινούργιες διδασκαλίες, αλλ' απέτυχαν. Και όχι με δώδεκα ανθρώπους, μα με πολλούς. Ο Θευδάς κι ο Ιούδας, π.χ., έχοντας πλήθη ανθρώπων, χάθηκαν μαζί με τους οπαδούς τους (βλ. Πράξ. 5:36-37).

Ο φόβος εκείνος θα ήταν αρκετός για να τους διδάξει. Αλλ' ας υποθέσουμε ότι περίμεναν να κυριαρχήσουν. Με ποιες ελπίδες θα έμπαιναν σε τέτοιους κινδύνους, αν δεν ατένιζαν τα μελλοντικά αγαθά; Τι κέρδος προσδοκούσαν, με το να οδηγήσουν όλους σ' έναν που πέθανε και δεν αναστήθηκε, καθώς ισχυρίζονται οι εχθροί;

Αν τώρα άνθρωποι, που πίστεψαν στη βασιλεία των ουρανών και στ' αμέτρητα αγαθά, δύσκολα δέχονται να κινδυνέψουν, πώς εκείνοι θα υπέμεναν τα πάνδεινα μάταια, ή μάλλον για κακό τους; Γιατί αν δεν έγινε η Ανάσταση κι αν ο Χριστός δεν ανέβηκε στον ουρανό, τότε, προσπαθώντας να τα πλάσουν όλ' αυτά και να πείσουν τους άλλους, έμελλαν οπωσδήποτε να προκαλέσουν την οργή του Θεού και να περιμένουν μύριους κεραυνούς από τον ουρανό.

Άλλωστε, κι αν ακόμα είχαν μεγάλη προθυμία όσο ζούσε ο Χριστός, αυτή θα έσβηνε μόλις Εκείνος πέθανε. Αν δεν Τον έβλεπαν αναστημένο, τι θα ήταν ικανό να τους βγάλει σ' εκείνο τον πόλεμο; Αν δεν είχε αναστηθεί, όχι μόνο δεν θα ριψοκινδύνευαν γι' Αυτόν, μα θα Τον θεωρούσαν απατεώνα. Γιατί τους είχε βεβαιώσει ότι θ' αναστηθεί ύστερ' από τρεις ημέρες και τους είχε υποσχεθεί τη βασιλεία των ουρανών. Τους είχε πει ακόμα ότι θα λάβουν το Άγιο Πνεύμα, θα κυριαρχήσουν στην οικουμένη και τόσα άλλα υπερφυσικά και ουράνια. Όσο κι αν Τον πίστευαν ζωντανό, πεθαμένο δεν θα Τον υπάκουαν φυσικά, αν δεν Τον έβλεπαν αναστημένο.

Και με το δίκιο τους, γιατί θα έλεγαν: «Βεβαίωσε ότι σε τρεις ημέρες θ' αναστηθεί, και δεν αναστήθηκε. Υποσχέθηκε να μας στείλει Πνεύμα Άγιο, και δεν Το έστειλε. Πώς λοιπόν να Τον πιστέψουμε για τα μελλοντικά, αφού διαψεύδονται τα τωρινά;»

Αλλά για πες μου, σε παρακαλώ, για ποιο λόγο, χωρίς ν' αναστηθεί, διαλαλούσαν πως αναστήθηκε; Γιατί, λέει, τον αγαπούσαν. Μα το λογικό θα ήταν να τον μισούν τώρα, επειδή τους εξαπάτησε και τους πρόδωσε. Ενώ τους ξεμυάλισε με χίλιες δυο ελπίδες και τους χώρισε απ' τα σπίτια τους κι απ' τους γονείς τους κι απ' όλα, ενώ επιπλέον ξεσήκωσε και ολόκληρο το ιουδαϊκό έθνος εναντίον τους, ύστερα τους πρόδωσε. Κι αν μεν ήταν από αδυναμία, θα Τον συγχωρούσαν. Τώρα όμως ήταν σωστό κακούργημα: Έπρεπε να τους είχε πει την αλήθεια και όχι να τους υποσχεθεί τον ουρανό, αφού ήταν θνητός.

Όστε λοιπόν ήταν φυσικό να κάνουν το εντελώς αντίθετο: Να κηρύσσουν την απάτη και να Τον λένε απατεώνα και μάγο! Έτσι θα γλύτωναν κι από τους κινδύνους κι από τους πολέμους των αντιπάλων. Όλοι ξέρουν, ότι οι Ιουδαίοι αναγκάστηκαν να δωροδοκήσουν τους στρατιώτες, για να πουν ότι έκλεψαν το σώμα. Αν λοιπόν πήγαιναν οι ίδιοι οι μαθητές κι έλεγαν: «Εμείς το κλέψαμε, δεν αναστήθηκε», πό-

σες τιμές δεν θ' απολάμβαναν; Ώστε ήταν στο χέρι τους και να τιμηθούν και να στεφανωθούν!

Ε, λοιπόν, δεν αναρωτιέσαι, γιατί ν' ανταλλάξουν όλ' αυτά με τις ατιμίες και τους κινδύνους, αν δεν ήταν μια θεία δύναμη που τους βεβαίωνε, δυνατότερη απ' όλ' αυτά τα γήινα αγαθά;

Από το βιβλίο: Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ, τόμος Α', Ι. Μ. Παρακλήτου, σελ. 83.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>